

HYGG & HOYR

Fríggjadagur 7. mai

Útvarpið ger vart við seg við litríkum faldara, ið hevur øll tæy bøluttu sniðini, ið minnir okkum á fimtiárin, ið enn í dag tykjast vekja okkurt í okkum

Útvarpið letur nú eygu okkara upp

Dagfinn Olsen

Útvarp er so nøgv annað, enn tað, ið kemur inn ígjøgnum oyr-uni á middegi. Seinastu árin er kappingin í fjölmiðlaheiminum harnað og vit hava sæð útvarps-flogur og útvarpskallendarar. Eisini eru útvarp og sjónvarp farin at kappast um spælipeningin og hevur døgliga verið lýst við plakatum og lýsingum á bussum.

Útvarpið hevur nú fingið ein kappingarneyta, Atlantic Radio, ið eisini ætlar sær at ríða á føroysku ljóðbylgjunum. Henda stoð fær inntøkur sínar frá lýsingum.

Um júst hetta er orsøkin, skal her vera ósagt, men Útvarp Føroya hevur latið gera áhugaverdan og snøggan faldara, ella bókling, har Útvarpið ger vart við LÝSINGAR SUM HOYRAST.

Útvarp Føroya ger vart við, at fáar stoðir munnu hava so trúgvart lurtarar, sum júst Útvarp Føroya. Og tað er helst einki at taka seg aftur í, at Útvarpið er vordíð partur av føroyska gerandisdegnum.

Og júst tí metir Útvarpið seg vera sera gott lýsingarstað. Útvarpið hevur bæði tekstlýsingar og ljóðlýsingar at bjóða. Til ber at koma við lidnum ljóðlýsingum á fløgu, ella ein kann fá Útvarpið at framleiða. Útvarpið kann eisini útvega ljóðtilfar til ljóðlýsingar.

Eitt hvort er við fimtiárunum,

ið hugtekur enn í dag. Tíðin, tá rockurin og ungdómurin komu fram. Lutirnir høvdu bøluttu snið, ið vendir aftur í dag innan móta og snið á alskins brúkslutum.

Í besta fimtiára stíli ger Útvarpið vart við lýsingarmøguleikarnar. Vekir áhuga okkara. Vit siggja Dean Martin typuna. Í leðurjakka, hvítari T-troyggju og við hárinum aftureftir. Frammanfyri bøluttu, gomlu, klassisku og bulmikli mikrofonina stendur ein reyðhærd Monroe genta og lesur upp.

Hesar mikrofonir siggjast enn í dag í nærum øllum sjónbandaløgum. Útgerðin, ið vit siggja í faldaranum, er øll av eldri slag. Og fyri at fullfígga myndina, so hava eisini litirnir fimtiáradám.

Útvarpið ger vart við, at útvarpslýsingar enda ikki í ruskspannini. Tað ger hesin faldarin kanska heldur ikki.

Útsjón - um loftmiðlar okkara

Mærsk - ein ættarsøga

Í seinastu viku sóu vit sending í tveimum portum um ongan minni enn rísan í donskum vinnulívi **Mærsk Mc.Kinney-Møller**, reiðara og vinnulívsman. Tað er ikki á hvørjum degi, tað eydnast fjölmiðlunum, í hesum forinum TV 2 og Jacob Jørgensen, at gera eina persónslýsing av hesum merkismanni, sum annars ongandið hevur verið kendur fyri at fejppast uppi í fjölmiðlaverðini, heldur tvørturímóti. Tað er eyðvitað, at eisini vit her heima eru áhugað at læra henda mannin at kenna, tí onki annað reiðari í ríkinum hevur havt so nógvar føroyingar sum yvirmenn, bæði á brúnni og í maskinuni, enn júst reiðarið hjá A. P. Møller. Vit finga alla ta stóltu søguna hjá hesum reiðari, frá tí abbin byrjaði reiðaravirksemið í Svendborg í 1912 og til dagin í dag - greitt frá á ein greiðan og skemtiligan hátt av triðja ættarliðinum, sum hevur megnað, saman við góðum medarbeiðarum í einum mennandi arbeiðsumhvørvi á sjógv og landi, at fort hesa risafyrirøktu enn eitt stíg longur fram á leið, nevniliga av Mærsk Mc.Kinney-Møller sjálvum. Umframt, at vit finga loyvi til at kaga eitt sindur aftur um leiktjóldini í hesi viltfevnandi vinnulívsfyrirøktuni, sum arbeiðir um allan heim - ímyndað av bláa litinum og hvítu stjørnuni.

Men fyrst og fremst situr eftir myndin av einum dæmligum manni, sum umboðar tær neyðugu persónligu dygdir, sum skulu til, um vøkstur og blíður byrur framhaldið skal vera luturinn hjá hesi verðinsfyrirøktu. Gott í beinini hevur hann fingið, men stuðulin og konservativa uppalgingin, sum loyð varð niður í unga alvan av "legendariska" pápanum A. P. Møller, vóru við til at menna sonin og geva honum ta neyðugu barlastina, sum skuldi til fyri at vinna soninum forleikan at sigla yvir lívsins hav, og ongandið gloyma ta ábyrgd, sum hevur hvílt á herðum hansara, og sum hevur havt týðning fyrst og fremst fyri vøkstur felagsins, men so sanniliga eisini fyri hvørja einstaka familju, sum hevur verið knýtt at hesi megnarfyrirøktu. Ein góð sending um ein góðan mann.

SvF og føroyski ítrótturinn Føroyameistarakapping í svimjing

hefur verið í vikuskiftinum, og samstundis var hetta eisini úttokukapping til Oyggjaleikurnar seinri í summar á Gotlandi. Og SvF var í svimjihöllini í Gundadali dagarnar kappast varð. Tað vóru gleðlig tíðindi fyri tæy ítróttaráhugaðu kring landið at siggja bestu svimjarar okkara kappast á so høgum stigi, sum talan var um. Bára hetta at siggja føroysk ítróttarfolk á skíggjanum, er áhugavert í sjálvum sær, og **Tórus Mikkelsen** og **Sigrún Brend**, við teirra serligu góðu gávum at spyrja bæði ung og eldri, skulu hava tøkk fyri, at tæy góvu okkum lut í hesi svimjikapping, saman við beinraknu og kunnandi upplýsingunum frá **Akseli Haraldsen**, fyrrverandi

svimjivænjarar - óført!

Teknikkurin var á høgum stigi, bæði omaná og undir vatninum, og "stemningurin" og huglagið í hóluni var, sum tað skuldi vera. Alt gott at siga um útlenska ítróttin, (ella skulu vit siga fótibóltin!), men hetta at vísa okkara egnu ítróttarfolk í bestu senditið eitt vikuskifti, er nakað, sum fleiri hava saknað, og tað í ólukkumát. Føroyskur ítróttur hevur, umframt viðkomandi undirhaldsvirði kring landið, eisini nakað við okkara sameika at gera - tað kann ikki vera rætt, at føroysk børn og ung kenna hvørja kleyv, sum sparkar fótibólt í Englandi, meðan okkara egnu ítróttarfolk fara í gloymskunnar hav.

Hetta er kanska byrjanin til meiri av føroyskum ítrótti í SvF, og tað skal vera kærkomin broyting til tað betra.

Ferðaminni, lívsgleði og trælkan

Dýra biðidag hoyrdu vit í ÚF eina seinkaða ferðafrásogn úr Rumenia eftir skaldinum, **Tummas Nap. Djurhuus**, sála. Og vit, sum eru komin nakað til árs, minnst henda snillingin frá Bryggjubakkatiðini, tá talan var um at nýta útvarpsmiðilin "optimalt", t.d. tá ið vit vóru í dramatiskum ferðalagi við Tummasi úti á teimum sýen hevonum. Upplæsari var **Jógvan Arge**, og lat tað vera sagt beinavegin, hesir báðir, hvør á sínum øki, teir duga at fáa burtúrur. Tummas dugdi ikki bara við sínum livandi skaldamálbúna at fanga lurtarans áhuga, men hann lat samstundis nakað vera eftir, so ímyndingarevnið hjá lurtaranum sluppu uppi í part.

Jóhan Samuelsen, lærari, skrivari:

Og hóast hetta var ivaleyst at rokna sum ein propagandaferð eysturum jarntjaldið at siggja eitt av kommunistisku "paradisunum" har, so svolgdi Tummas onki rátt av tí, sum borðreitt varð við, hóast oforan almennan blíðskap. Í staðin setti hann spurnartekin við sjálva samfelagsskipanina, ella lat tað upp til lurtaran at avgera, hvat var rætt ella rangt - hetta er ikki sørt forkunnugt í fjölmiðlaverðini í dag, har alt verður málað í svartum og hvítum litum.

Ongin samfelagsskipan megnar at niðurbenda lívsgleðina hjá menniskjum, heldur ikki Chausescu og hansara harkalið, og tað gleddi skemtaran Tummas, at gleðast saman við teimum glaðu á gotunum í Bukarest. Og hvør dugir betur enn einaræðini at fjala út yvir neyð og kúgan, og sum ein av fremstu fyrrverandi kommunistunum frá hesum tíðarskeiðinum hevur greitt frá onkustaðni, so kendi hann so at siga øll eystureuropeisku londini bert frá sovorðnum glæsiligum barna- og ungdómslegum v.m. Tí helt hann, at hetta var sjálvur sannleikin, hann sá har, um kommunistisku samfelagini - men gløggi eygleiðarin úr Føroyum var ikki so lættur at lumpa, og vit vita betur í dag...

Útsjón

Jóhan Samuelsen, Annika Joensen, Einar Petersen, Oddvør Johansen, Steintór Rasmussen og Rigmor Dam skiftast um at skriva Útsjón